

478 Ó, JAK JE TO MÍSTO PŘEŠŤASTNÉ

TEXT: CITHARA SANCTORUM 1636

HUDBA: JOHANN GOTTFRIED SCHICHT 1819

Ó, jak je to mí - sto pře - šťa - stné,
kde zně - jí po - cty Bo - ží zje - vně,
kde slo - vo Bo - ží pře - bý - vá,
kde Si - jón pu - stý ne - bý - vá;
tam se o - bě - tu - jí Bo - hu
pro - sby, zpěv s vrou - cno - stí mno - hou.

2. Ach, kde pak je to slovo Boží / drahé, jak za Elího dnů? / To, co ku křesťanství náleží, / nezná nikdo dost o Bohu. / Tak svátek v pláč a tesklivost / proměňuje se i žalost.
3. Však, aj, někdy i na pustině / Jákob našel dům Boží, / tak též oni staří křesťané / v svém protivenství a kříži / díry, jeskyně, údolí / za chrámy a kostel měli.
4. A proto i my za to máme, / že Pán Bůh náš přítomen jest / tu, kde se na řeč jeho ptáme / a kde se Bohu děje čest; / tu z dvou neb třech shromáždí / církev, Bůh ji posvěcuje.
5. Tak se v jednom duchu scházíme, / pobožné písně zpívajíc, / oběti chvály oddáváme, / v lásce Páně se zmocňujíc; / tak čteme a posloucháme, / v známosti Boží vzrůstáme.

Ó, JAK JE TO MÍSTO PŘEŠŤASTNÉ

6. Ó, Pane, dej nám požehnání, / slovo ať v zem dobrou padá; /
dej v svých darech míti kochání, / Tě jen naše mysl žádá; / vlej
v srdce naše z milosti, / co slouží k víře a ctnosti.
7. Jezu, na Tobě víra stojí, / jak na uhelném kameni; / Tebou se du-
še naše kojí, / Tě vzývá jazyk k spasení; / dej trvati v pobožnos-
ti, / popřej do smrti stálosti.
8. Konečně v srdcích našich sobě / vzdělej dům, jež by tvá milost /
posvěcovala a tak Tobě / půjde odtud čest na věčnost, / když
se v chrám jeden sběhneme / a před trůnem tvým staneme.

Polsky

O, jak to miejsce jest rozkoszne, / gdzie Bóg przebywa z Słowem
swym, / a hymny ku czci Jego głośnie radośnie wzwyż unoszą
się. / Tam serca wiernych szczęściem lśnią i dzięki szczerze
Bogu ślą.

Tu procitl Jákob ze spánku a zvolal:

*„Jistě je na tomto místě Hospodin,
a já jsem to nevěděl!“*

Bál se a řekl:

*„Jakou bázeň vzbuzuje toto místo!
Není to nic jiného než dům Boží,
je to brána nebeská.“*

Gn 28,16–17